

Cílem předkládané práce bylo identifikovat hromadné hroby na pohřebišti kolem bývalého kostela sv. Benedikta v Praze datované po roce 1635 a pomocí epigenetických znaků na zubech a výšky postavy určit, zda jsou vybrané celky hromadných hrobů biologicky příbuzné a zda náleží k jedné populaci.

Zásadní částí diplomové práce byla analýza archeologicko-antropologické dokumentace, která umožnila hromadné hroby identifikovat a sloučit je do vyšších celků dle těchto kritérií: lokalizace hromadného hrobu na pohřebišti, orientace jednotlivých pohřbů v hromadných hrobech, způsob pohřbu a nalezené artefakty. Nápomocné byly také předchozí výzkumy prováděné francouzsko-českým týmem, zejména pak radiokarbonová datace několika hrobů. Vlastní zkoumání biologické příbuznosti jedinců hromadných hrobů bylo provedeno pomocí epigenetických znaků na zubech, které byly hodnoceny dle slovních popisů a sádrových odlitků zubů (Turner et al. 1991). Ze statistických metod byly použity míra divergence a střední míra divergence, které udávají míru nepodobnosti pravděpodobností výskytu odpovídajících si znaků.

Porovnáním výšky postavy byla zjišťována příbuznost jedinců s francouzskými a rakousko-uherskými vojáky z období 18. století. Tato příbuznost byla vyhodnocena metodou z-skóre.

Výsledkem práce je identifikování 19 mnohočetných hrobů, ze kterých bylo sloučením několika hromadných hrobů vytvořeno pět celků. Z těchto pěti celků byly pro další analýzy použity pouze tři celky, u kterých bylo prokázáno, že jedinci v těchto celcích nejsou biologicky příbuzní. Výška postavy nebyla dostatečným identifikátorem pro zjištění, zda jedinec náleží k francouzským nebo rakousko-uherským vojákům.